There are no translations available.

… rendhagyóra sikerült – bár volt előzménye. Három éve rendeztük meg első tolerancia napunkat, melynek célja volt, hogy a templomdombis gyerekek betekinthessenek a fogyatékkal élők világába. Akkor úgy gondoltuk, érdemes folytatni, ezért az idei tavaszra is megszerveztünk egy hasonló programot.

A napot iskolagyűléssel kezdtük, melyen egy videót néztünk meg közösen, majd rövid bevezető és ismertető hangzott el a nap programjáról. A videót köszönjük a 6. osztályosoknak – különösen Bese Bencének.

A gyerekek különböző foglalkozásokon vettek részt. Előadásokat hallgathattak, játszhattak és aktív kipróbálói lehettek a fogyatékkal élők életének. Vendégeink sok-sok türelemmel, kíváncsisággal, segítőkészséggel, nyitottsággal várták diákjainkat. Visszajelzéseik alapján hasonló volt tanítványaink hozzáállása is.

Az alábbi állomásokat látogathatták végig diákjaink:

- Láthatatlan kiállítás (Kézzelfogható Alapítvány)
- Segítő kutya bemutató (NEO Magyar Segítőkutya Egyesület)
- Kerekesszékes akadálypálya (MEREK – Mozgássérült Emberek Rehabilitációs Központja)
- Vívás bemutató (UTE Vívó Szakosztály, mellettük állandó közreműködőként Lakatos Márk 6. osztályos tanulónk)
- Beszélgetés hallássérültekkel (Horváth Ágnes – volt diákunk, Németh Julianna, Dubniczki Csilla – szülők)
- Csörgőlabda bemutató és próbajáték (Noémi néni segítségével és 5., 6. osztályos segítőkkel)

- Videó – beszélgetés (Pankovics Ági néni és Zsuzsa néni segítségével)
- Érzékenyítő játékok (Bajkó Judit néni, Daróczi Judit néni és Zoli bácsi segítségével)

A nap folyamán a Kézzelfogható Alapítvány munkáiból tartottunk vásárt. Az ajándéktárgyak megvásárlásával szülők, gyerekek és tanár kollégáink jelentős mértékben támogatták az alapítvány munkáját. KÖSZÖNJÜK!!

Emellett a program logójával ellátott pólókat is lehetett vásárolni, mellyel ezt az iskolai programot támogatták. KÖSZÖNJÜK!!

A programot iskolagyűléssel zártuk. Ekkor köszöntük meg vendégeinknek kitartó és türelmes munkájukat szerény ajándékokkal. Végül megkértük a gyerekeket, üzenjenek a fogyatékkal élő embereknek. Az üzenetek mellett persze véleményezték is a napot.

Mindenkinek nagyon tetszett a program. A legtöbb gyerek jó egészséget, gyógyulást (!), boldogságot kívánt a fogyatékkal élőknek. Sokan kívántak kellemes húsvéti ünnepeket is! Többen írták üzenetként, hogy további kitartást kívánnak az élethez, jókedvet, szeretetet.

Álljon itt tehát néhány idézett gondolat a tolerancia napról, meg persze üzenetek

(Bocsánat, Kedves Olvasó, ha soknak tűnik, de megéri!):

„Mély tisztelet azoknak az embereknek, aki valamilyen érzék- vagy mozgásszerv nélkül a talpukra álltak, és nem adták fel!”

„Ha valaki nem hall, nem lát, vagy bármilyen problémával él, az a legkevesebb, hogy felnézek rá, amiért úgy él, mint én, mint te vagy bármelyikünk.”

„Hihetetlen, hogy ilyen hátránnyal is milyen dolgokat tudtak megvalósítani!”

„Tudom, hogy sérült emberek vagytok, de ne szomorkodjatok, mert ugyanúgy érzünk mindent!”

„Teljesen mindegy, mi a bajod, akkor sem vagy rosszabb a többi embernél.”

„Köszönöm, hogy megtanítottátok, hogy sosem szabad semmit feladni!”

„Elcsodálkoztam, hogy még én sajnálom magam … Elképesztő számomra, hogy így testi fogyatékosan is ilyen szuper, teljes életet lehet élni.”

„Ugyanolyanok vagytok, mint mi, csak sérültek, és ez nem változtat az emberiességeteken.”

„Érdekes dolog más ember helyzetét kipróbálni. Ezen a napon sérült emberekét próbáltam ki. Másként nézem a dolgokat ezáltal.”

„Szerintem mindenki különleges – legyen az bárki. Attól még, hogy különbözik a többitől (másoktól), nem is különbözik.”

„Mindannyian mások vagyunk. Sok dologban különbözünk, mégis jó, ha együtt élünk, mert szeretetünk megegyező.”

„ … nem a beteg (sérült) emberek különböznek tőlünk, hanem mi különbözünk tőlük.”

„Tudtam, hogy mindenki jó valamiben, csak máshogy!”

„Nagyon boldog további életet kívánok! Vigyázzatok magatokra, hogy ne történjen rossz veletek!”

„ … belülről olyan vagy, mint egy nem sérült, lehet, hogy kívülről nem annyira. De az a lényeg, hogy legyél boldog!”

„Köszönjük, hogy eljöttetek! Köszönjük, hogy minden kérdésünkre türelmesen válaszoltatok, és segítettetek megértetni velünk a sérültek életét!”

„Nagyon szuper volt ez a nap! Bár néha majdnem elsírtam magam. És most már bátran segítek az utcán az ilyen embereknek.”

És volt, aki egyszerűen Denizt idézte:

„Soha ne add fel, érd el az álmaid,

A kudarcok ne törjék a szárnyaid,

Gyerünk, állj fel, próbáld meg még egyszer,

Nem létezik olyan, mit nem érhetsz el.”

Z’ácsi